

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کمال گرایی و خود نقدی در جوانان شهر شیراز

محل انتشار:

نشریه مطالعات روانشناسی آپادانا، دوره 1، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه پارسایی متین - دانشجوی کارشناسی ارشد، روان شناسی بالینی، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعات گوناگون درباره رابطه کمال گرایی و خود نقدی، نتایج متنوعی را گزارش می دهند. با این وجود کمال گرایی می تواند از طریق اثر گذاری بر باور های شناختی افراد آنها را به سمت انتقاد از خود سوق دهد و از سوی دیگر، خود انتقادی نیز به نوبه خود، می تواند از علل زمینه ساز کمال گرایی تلقی گردد. مطالعه حاضر با هدف بررسی رابطه کمال گرایی و خود نقدی در جوانان شهر شیراز بود. بدین منظور، از دو پرسش نامه سطوح خود انتقادی تامپسون و زاروف و سیاهه کمال گرایی هیل استفاده شد که به صورت کاغذی و با روش نمونه گیری در دسترس در اختیار ۳۴۳ آزمودنی با رنج سنی ۱۸ تا ۴۰ سال در شهر شیراز قرار گرفت. که در نهایت به ۲۹۹ پرسش نامه تایید شده (شامل ۱۸۲ زن و ۱۱۷ مرد) منجر شد. داده ها با استفاده از آزمون های تحلیل رگرسیون و ضریب هم بستگی پیرسون و به وسیله نرم افزار SPSS (نسخه ۲۳) تحلیل شدند. نتایج آزمون هم بستگی پیرسون، نشان داد که بین ابعاد نظم و سازمان دهی و هدف مندی در مولفه کمال گرایی با خود انتقادی رابطه منفی و معنادار و بین چهار بعد دیگر کمال گرایی با خود انتقادی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین براساس آزمون رگرسیون چندگانه تبیین شد که دو مولفه نظم و سازمان دهی و هدف مندی به صورت منفی و معنادار و مولفه های تلاش برای عالی بودن و تلقی منفی از خود به صورت مثبت و معنادار قادر به پیش بینی خود انتقادی می باشند. بنابر نتایج حاصل از این پژوهش، می توان بیان کرد بین کمال گرایی و خود نقدی، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و در نتیجه کمال گرایی اثر مستقیم معنی داری در پیش بینی خود انتقادی دارد.

کلمات کلیدی:

کمال گرایی، خود نقدی، باورهای شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935828>

